

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző: (K)

G 14. 61

Cím:

~~B~~ABITS MIHÁLY SÍREMLÉKE

Idő: u 1954

Forrás: 2j. Ember

Személy:

1954. X. 21.

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest nyomda, Gerlőczy-u. 2. — 14806/51

Új művészi síremlékekkel gyarapodott a magyar Pantheon, a Kerepesi-temető. A közelmúltban, a költő születésének hetvenegyedik évfordulóján avatták fel ünnepélyesen Babits Mihály síremlékét hátramaradt hozzátartozói, barátai, tisztelői s a hivatalos irodalmi egyesülések kiküldötteinek jelenlétében. Az emlékmű Ferenczy Béni Kossuth-díjas szobrászművész alkotása. Bronz domborműve Apollót, a költőistent ábrázolja, amint fájdalmas énekre nyitja ajakát, s lantverő ujjai a levegőben tétováznak.

A felavató ünnepségen Illyés Gyula ünnepi szónoklata után az Udvardy-kamarkórus részleteket énekelt a Babits által fordított »Amor Sanctus« középkori himnusz-gyűjteményből.

A pogány isten-alak s az Amor Sanctus akkordjai együttesen reprezentálhatták a teljes babitsi költészetet. Valóban nincs még egy költőnk, a régi »deákosokat« is beleértve, aki formai tökéletességben és tartalmi klasszicitásban is annyira önmagáévá lényegítette volna a görög-római művelődés szellemét, s annyira kristályosan visszaragyogtatni tudná a magyar Dunántúl örök latinítását, mint Babits Mihály. De ugyanakkor senki nála fogékonyab-

ban át nem élte, át nem érezte a keresztény középkor szellemiségét ennek korhoz nem kötött, időtlenül ható és formáló eleven értékeivel egyetemben.

És írói pályájának lendületes ívelésű fejlődése során egyre inkább szaporodnak az olyan jelentős alkotások, amelyeknek ihletője már nem a pogány Apolló műzsaínak valamelyike, hanem sokkal inkább az a »Múza«, aki, Zrínyi szavaival élve, »nem rothadó zöld laurusból« visel koszorút, »hanem fényes mennyei szent csillagokból«. Gondoljunk csak az Isteni Színjáték, az Amor Sanctus, a Timár Virgil, a Karácsonyi Madonna, a Jónás könyve és számos kisebb lírai gyöngyszem Babitsára.

Apollótól Danteig, Celanó Tamásig, s onnan tovább a legmodernebb Európáig terjedt ennek a gazdag hűrozatú költői léleknek széles skálája. Valami egyetemes európai kultúrérzékenység jellemezte, s lelkének ezt az egyetemeségét legtalálhatóbban sajátmaga fogalmazta meg egyik késői, érett verseskötetében, a »Sziget és tenger« nek előszavában: »En katolikus vagyok; azaz hiszek a nemzeteken felülálló, egész világnak szóló katolikus igazságban!«

(K)